

РУСКИ НОВИНИ

ЗА РУСИНОХ У КРАЛЬОВИНИ СХС

Рок V.

Нови Сад, петок 10. Фебруар 1928.

Ч. 6 (164)

Два волја

Жісме у демократических вику. Бешедуе ше о народним чувствованю, о народній свидомосці, о народній власци. Кажди ше поводує на народ як на лайвікішу иништансію. На-
род треба да панув, воля народа треба да је вша-
дяи указує, ей же муши, линію покориц. Воля на-
рода преглантина за на-
векши закон, од котрого
нет апелациј. Вона поста-
вена за божество, пред ко-
трим кажди муши спадиц
на колсна. Таке почтіс о
народній волі не нове. И
израїлски народ при гори
сінайскій уж тај думал
— а то бара давно було.
Вони пришли ту Аронови
и захтевали од нього, да им
справи златно целе, бо так
шицок народ сце. Но юже?
На-
род привес злато,
срібло и шинки драгоцен-
носці, народ дал майстрох
и роботу, єдним словом
народ плаці а Арон ма-
слухац. И Арон послухал.
Соравел златне целе а св.
ниско гвари: народ шеднул
наоколо вдол и пил а вец
станул и танцовал. Цигур-
но, же Арон теди бул „на-
родни“ членек, бо робел
по волі народа. Але док
Арон виполнывал волю на-
рода, досля тут-рел Господь
Бог Мойсееви: Видзел сом
народ тот в тераз ме пуш-
да је росвалі гілі мой на-
нім и да их витаманім. —
Забули бидни, же над во-
лю народа нет воля и за-
кон Божи, котроме лие
шицко муши повиновац.

Мойсей бул заступник волі Божей а Арон волі чловечей — хто од них векши?... Од того часу прешли ти-
сячи роки. Едного пятику
на уліцок Сусалиму було
незвичайно живо. Пред па-
лату царского наїністника
Пилата назберало ще бес-
числено велике множество
народа. Шинки безусловно
захтевали од нього, же муши
виполніц волю народа. Тот чловек котрого вони
ту приведли, а котрому же-
но Христ, муши буд одсу-
дузени на шмери. И Пилат
попуцел, хоч буд прешовед-
чени, же одсудауб невино-
го чловека — бо так буда
воля народа. А Христ —
окончел волю Божу, хто
од них векши?...

И вони преходза столітія
и преходца буду до кон-
ца іншета. През шинки то-
ти столітія указув ще и
боря ще медак собу два
волі: воля Божа и чловечя.
Чувар волі Божей єст
Церква катол котра по
своих законіх толкує волю
Божу и у тим ще ей муши
покориц воля чловечя. И
келько раз людзі сцели
Церкви наруїц свою пре-
метиліву и нестасну волю,
Церква не допущела и на-
стало борба, у котрій во-
на ипак надвладала як що
надвладає Мойсей и Христ.
А келько раз людзі ста-
ралі у шинакім подложин
свою волю волі Божей, на-
стало согласие, любов, ало-
га, задовольство и мир
медак народами.

Воля Божка пайперые а
вони воля людска. П.

У нашим отечеству

Полит. положеніс.
На засіданію демокр. партії у
Белграду подавчели ће зем-
скіх на 2 часів. Сіни були

весьшину и меншину не во-
жирда. Маністи демократи
призначили сіставки на свої по-
ложенія, але им Клань оставил
не прям док је је призначение
Верховних Закон а предбрачні

Виходза раз у тижню.

Цена на газету је 100 динари,
На 1/2 рока 30 динари.
За Америку 4 долари за рок.

Рукописи и друга вісма треба
посилати на адресу:
„РУСКИ НОВИНИ“ НОВИ САД
Бајонікена улица број 2.
Плату на РУСКЕ - НАРОДНЕ
ПРОСВІТНЕ ДРУЖСТВО, РУСКИ
КРСТУР (Бајка).

Нови крилатици

за преоковане путинкох пра-
вированіи тога тижня зос Пла-
нику до Београду. За тераз
маме два таки крилатици. У
кажде ще находи кабана зос
5 фотеляња за б осеби. Мотоци
су есть як и на восточных кри-
л типах.

Нездрави бивая.

Полиција ма дужноста по варо-
шок пописа шинки бивая,
котри не одвітую здравственім
условіям, а у котрих людзе
бываю. Таких обийсюх велью
по варошок. У самки Марібо-
ру иренайдено 207 нездравих
квартельюх, у котрих би не
сидели людзе бывая.

Најшо вино купув и
Немецка держава. Земљедільско
дружство у Вершпецу достало
тих дніх цілбу од давніх
немецких фірмах, же би по-
стало мистри: бо при Вер-
шпецу и Белій Церкви су куп-
или 100 насоси вака. До тераз
ше нашо аконо зиферовало до
Ческай, Австріи, Мадярской,
Францускай, а тераз то гледа
и Немецка.

Недаю шветла. Е-
лектрична централа у Загребу
веда венец шветла ані ѹдней
школа у Загребу, бо до тераз
то намиречи ище стари злуст-
ав, котри вишнюю понад 1
мільйон днів. И так при неда-
балстку Министерство просвіти,
котра на време не дала кредит,
останю школи без шветла.

Оплячкана каса.

Прешлого тижня владе вошли
до канцелярији асигураціоного
дружства „Херцег-Босна“ у Но-
вим Саду, разбили касу и у-
крадли 13.936 динари. Полиција
уж влапила ћајд.

З нагоди коронованія Папи Пія XI.

На празник Трох Святин-
гів привада кожного
рона днень коронованія Папи
Пія XI. На тоз днень пай под-
звигну своє шерпа шинки
ту Господу, пай је у мол-
итвакх своїх здружка з мол-
итвами тристо мільйонах
католикох єдного и другого
обряду по нацијам привезе
и пай горячо моля за Все-
піньського Алхікрея Пія.

Вон туту молитву потре-
бует, Вон ю од нас жада,
Вон ма право на ю.

Вселенськи Архиерей Пій
XI люби шинки народа того
швета, бо Го Бог поставел
је Пастира шинким народа.
Але Вон а окремију любовию люби восточ-
них Славянох и тим по-
швецує највекше старане.
При тей нагоди приходз-
аем на разум једен красни
призор, яки нам приковеде

руска списателя Лапо Данилевська.

На початку 1922. року мушела і тата жена сівака з Петрограду и приїхала до Бердичева. Ту жила у величному убожеству. Отримовала все зосін, по- доставала за писане у післях новинох. Сден Русю упозоріл на вирски вопрос вселенської християнської єдності поз Церкви католіцьку. Кед вона то чула, започала та бара модліц и обецала Богу, що буде тримати думу о зведенію за позоланс. Боже, кед ти Бог припоможе, да може начиниц Рим. Пенсії за туто драгу не мала. Єдного дня вестала пенсії за драгу до Риму од єдного читателя від ділох. На яр 1923. року прешла до Риму. Ту пашла мир душою словій у союзницю поз Церкви католіцьку. Несенігла и то, що давно ждала, да буде пристята на авдіенцію у Папи Пия XI.

„Преа цали свой живот,” так пише тата списателя, „не виду в моєй душі тоді чувства, яки сам того дня проекила у своєї душі. Глібоко же власдає и до моєї душі фінни бразда на ліці тога величного убога скола около зведення Церкви, тога величного учняка, тога смиренного Па-

стира вселенської Церкви, єдиного осередка цалого християнства на світі — Папи Пия XI.”

„По краткій бешіці и по поновним благословеню Папа ище раз гу мнє приступел и так ми прегварел:

„Модліце же за Папу. Папа же буде за Вас модліц.”

У тих же словах находи смирені отант вати безчинлені кленети, ики протестанті, а и две хотри православни ручали на Папу, як да Папа присує себе „бехристеноц.”

„Тот, хотри з дія на дінь дава благословене тисячом и тисячою зог цаговою швею, хотри же молі за цим ишист.

Тот Вселенський Архієрей смирено молі, да та людзе за цого медя! Тому смиреному, покеруваному и пасебичному Слугови Божому потребна помоц поз молитву юніших вірників на цим ішисті, да их Бог може мудро и щешліво провівачи на три чешким, цертьопитим и отничательним месце.”

Іще раз поволусме щиніки наших вірників:

„Модліце же за Папу.”
Крижевці, для 10. януаря 1927.

† О. Діонісій,
єпископ.

Читайце и претплачуите же на „РУСКИ НОВИНИ”!

88 88 88

ФЕЛЬТОН

88 88 88

Як ше Марцин у Марцина сликовал?

(Конці)

Пойде ци на бок, та почи паліц лампи: перше єдину вец нараз палу повалу розшившел — кігурно вогсто лампами, и на концу цали яправи мур од повали аж по жем... Патрим ци я на них аж на мене жраз идае и нева мі думка мира: „чекай, чи не будеши за кожду лампу динар плацці! а то уж найменій двасто динари!”

„Но, модлім! Тераз спікуем! Главу дакус на ліво обраще! Але я не пале цело; лем главу. Чекайце. Так. Нагінце главу шанско назадож. Так; тераз добре. А тераз же сцерпце за три секунди!”

Ми сідиска главу! Синснуй ми ю до якихшик клінох, и акірився, да прям'янійши жіпнатрам.

„Модлім, узбірце же, пане. Дораз то буде готове. Ту патринге вад апо-

рат; дакус прямішіш. Но тега: єден, два... Так! Даскуем крашні! — Най ше пачи тадзи лійці! —

„Але модлім вас, пане, що то буде коштац?”

„Лем пай ше пачи та- маль лойсц; там вам півве ван дораз. Кланяй же, аботом.”

Еще аже не випли а пак слікар Марцин стой за столом. Рахуб цопікал, и вола пас гу себе.

„Най ше пачи тадзи пріспи Вашо мено модлім?”

„Пребачце, пане! Але цо то міс коштац буде?”

„Такий, такий?!” Лем модлім перше ванце пріспи мено?”

„Марцин X.”

„О, та паново вредне мено исте, як и мойо!?”

„Гуторце уж раз модлім лас, иже буду сликн коштац?”

„Так! коштац вас буде, кед вежніце ішіїс фалан-

Рідна Школа'

нікак-дох консерваторія було 1856.

Крем висше агаданіх школах отримала „Рідна Школа” таргову школу у Львові, до кторої ходило 107 младіжок, які засяяли до праці у тарговинех, касах, кооперативах.

За тим утримала „Рідна Школа” фахово - доповіднюю (стручка - ремеслені) школи пінських 6; венчка і столярську роботи, а також і ткацьку.

Заседаніях, дзе за малу плату дозвілялося храну, було под „Рідну Школу” із зос 300 учениками.

Друштво „Р. Школа” має красну бібліотеку, 2500 книжек, книгарню, видава книжково - школські книжки, книжки за різне и младіж.

Да академіч. читателі „Р. Школа” велика інституція, же на 1927/28. рок буджет того друштва станови 2 мільйони злотых, т. в. сколо 12 (дванадцять) мільйонів Лівів. Тому суму дава сам народ. В тег виціо, як добре гондом бет руско-українського народу — пішо браца в Галичині.

Поздніи Русини жертвуються франти жежк на школу, збираючи за време Рождество (колядка), за време Воскресення (пісачка), при кожній нагоді памегаю Русині за свою родину школу. У жертьвності Русини приходжа до херойства и так даємо після це після дінь у мешканці, а випоронані це не даю на Рідну Школу.” Други одрекаюши куреня, алкогедю, великух господин, а узбереги після даю на Рідну Школу.

Нам бачим Русином треба не учини їх ніх, треба брат себе прислаж, як ми маємо очівади свою народності русину у маси других народів. Вато не звати нас на наші Руске Прися. Друштво, паметак-

ти лем двасто динари, а кед вежніце дівача та пейдзешат лем всієї. Шейси фалати дакле двасто динари, а девіца двасто пейдзешат. Так? . . .”

Було ми досі! Як да ме пляснул. Ни одитовал сом му ніч лем сом на пъго од чуда уста рознял и ве анал сом себе поради. А кон исто на міс патрія и як да піс міс чудус. —

„Гей, так, пане! Кед вежніце пол туца коштац лас 200 динари. А вежніце ту тому єще шейси — дакле цале туте — то вас лем пейдзешат динари всієї коштац буде; вежніце нагейце дівача фалати, бо ше виниці. Так. А тераз ми заплатице на предок стозейдзешат дінари, а док придзесце по фотографії, та виниці остаток. Гік. Най ше начи . . .”

„Чуєш, пайтаг; помагай тераз ібо пігра! Маш ленінко? пітам же пайтагови. — „Мам”, гвари ми, али лем долари — дає ше! — „Дай их” — ре-

ку — „гейка, а я ци врацім пайдалей до поютра.”

Дал ми тоді пепіжон. „А можем, пане, и у доларах плацці?”

„Але; модлім крашні; по полі! Такой вирахуем, кельо видзе на доларі. — Так, так! Пейн долари и єще ване врацім у динарі за пейц долари, пеленок и виплачене уж цицко! — Добре? . . .”

До дібла! думам себє: „Най буде так!” кед сом уж так обстал, та най буде як сце. —

„Так . . . дівача слики 250 динари . . . так, цицко виплачене.

Най ше начи! 5 долари то 249 динари. Ви міс дали 10 долари и я вам міс цицко 249 динари враціц; так? — Так; даск усм країнис! На поютра придаєш сматріи першу слику, чи добра буде. Ту маєш квітту, як сце паметаки; віз міс достанеши слики. Так; кланяй же, до видзеня! . . .” и пешол ванін сликар и скабел міс.

ме на Народни Дом, плачме Руски Новини, купже руски календар, ятори треба да буде у складу рускей хинки, а

так исто и Руски Новини, потпомагајже више својо, не газијаше, али издаваше ше, бо в единство — сва.

Широм света

Косци животин

котре жијеју пред потопу тијета падају у покрајин Волгоград (Англіја). Косци најдани при селу фабрика дрвених и цвјета добре зачувају. Животин тога мала дуга 3 месеца. Учењици рахују, же косци стари до 200 хиљади година.

Мадярски шпион
изланец у Капитану на једно Јоан Кенди. При њему нађени списи у којима вишици издајају грађана организација издавају у Чехословачкој. Задесије заварти инде 12 жена, који спроведени су у Мадјарску.

Подрани милионер.

Гих девојак у Бечу тарговик Јоан Штајнер, који западају на себу 5 мањачких курун. Вон родзени у Морави од бара худобник родича, искључено читају и ик кајфу похвале до Академије. Ту отворије малу гардеробу, коју више баржег почињају. Већ је преселен до Бечу и ту уживава великих автентичних. Австројугска када пита га ше за пораду у тарговским вопросима. Ходзеј више у подартим шматима и цинама, бивају љубим у јединији мајстор хинки, и зекорија више филозофија гледаји риби, хлеба и похар вједи. Целе своје добро захабеје худобника и на просветити гаји.

Началник армији антијске војске маркиза јевреја Найду ужар јагло у Лондону кречном гробници. Вон буја војка

Винци аме јошака. Рахује свеје пенсии. Праве на три долари јама пензији и оставају у кишенији шејдерашт шари. И, то шицки хидији пензији з бидеје јама и друства драја. А кеди то винција пайтешови, а обесаје сом му до појутра!?

„Але, је ше так боеш, Марцина! На, је ци појаким, и дак будаш мајтата ме вразиши!... Цо баниси за тима пензији? Голем будеш: мајт слики ик доходи и не будеш ше мушчи на камду поднисовац а и виши ше питај: Я то, людје божи, чи не ја!“

„Здрави буда, приятелю! На нови рок ци оживиши дајутиш особио!... Иак бим ше зато гоч пельорав поднисај на својој фотографији да ми дахто да 200 ачнари, па гоч бија мушчи и питај сам себе: я то, чи не?...“

* * *

„То було јасније у нојембру. Мен јагло заполаја жена дому и ве доче-

антијскеј ковеји под часописом животин.

Буна у Русији. Но јести, когије приношују румунске и антијске војнике побунили ше борбенији ратници на граници Румуније и Литваније. З пуковима вратоја Русије ше штрајнија

Попи школа. закон предложен између парламенту. Христијанска партија Централе, да је закон такоје, же би било заговоришане поднојење вишије државе у христијанском духу, а кед то не буде, вони инстутије власници. Понеке либерали и ходеји непрјатељи христијанства ик мају дакују попуди, то вишија же прије до великеј кризи и до оставки владе.

Албанија буде велике пристаниште за море при извору Драгу. Којије буде 32 милјака зери. Иако бије тајнији спроводије з пренеје даје Италија.

Дом за перхачој. Академик Јован Камбел избудоваје велике зграде за перхачој, бо је указало, же вони барају гимназију, којије разнешују вишији ходеји а највећи мадариз. Там је се велико перхачи јакт мадариз. Прето, же би је вони размажовали будују им окрема зграда.

Змарзнути Дунай. Редко ше датодан, же би Дунай јаком замара. Тел јагли ше то дојешило на место, аде Дунай најувиши мадан Буг

кал сом фотографије мојога пријатеља Марцина. Послај ми, сију. И спрјави така с, дак тельо же не претвари Марцина на псеј. Бара красна! — А кед пришој мој Марцин на Крачун до ми враџеји ми друство. Место блодоматију на повишију плазу, до је од швабскога новога року дисташа, мушел ми шицко својо немесење сликовије проповедац. Тельо аже ведно најмејли, же аже ше уж ајк ујимаји. На концу мој пријатељ, пристаје и нато, да и читатељом Р. Новиња вишијије педам його сплавне сликовије и прекресцији го на Марцина, гоч му не так мене. Надавам ше, же сом му појаким по волји писаја, би кед читал рукопис, та ше слика изашеји и тельо ми гварел: „Но терак ше ми мушки наш дајо слутиц, же бини мал до писац до Р. Н.“

М. Федоренко.

сареку и Румунију. Румунски житељи изграђају кочами појаду и куповали вино на булгарској страни и тако одвојију без парнији ће себе.

Вулкани робија Вулкан, за когије је уж давно думало, же цјелоје вимарди, почали најроји робиц. Тако на јадијском полуострву Камчатки и на острву Исланд. З тежији настани трешено јеми, које спријечију велики чуви у околним местима.

Зес наших вадлох

Митровица

ЗИБЕРАНКИ. На варошичким изборима вишици Руспије већ самостойну листу и достали 118 чланака и једнога вишиција заступника Андреја Штефанскога.

Дјордьов

ПОХВАЛИА ПОЖЕРТВОВНОСЦИ. У остатнији часлу Р. Н. имели зме, же аже вишице мали у вадло, кед цјелоје агорела хинка гденије Маріје Виславски. Нешта Вам можеме јавиц, же тога хинка уж готово цјелоје оправдана. Ту ше најбоље указало да може злога и пожертвовије највећи народ. Такоје други дасији по огину добрије пошли на будују и купели градју и шицок потребити материјал а трећи дасији шејтакаји почело робиц так, же хинка тога исти дасији стала уж под кровом. Мольбашоје було кельошијем сцел а кади ше лапал гу робиц: майстрове будовали, једни глајну ножељи, други прије дачим другим помагали, дасици цеглу и череп додавали и так то ишао јакод зес фабрики. Други који вишици ишили по вадлоје младарије зберац и не було ајк једнога обисца, ходре би у дачим и помоћи гло тај сејије жени. И так ше најбогајаја красна сума пензији, же ше мажи шицки трговији вимирији а и чијоду ходре жена пре тог ојеви прешерпела з добреји часци године з тима младарима покрији. Намо сушиди Серби — ходре нас тиж у највији дјелу помагали — дасици патрели пајту робицу и чудом ше чудовали и еден другому гуторел: „шидиши ћоје Руси роби; то је народ, то су браћа“. Надаве тују појертвованости нашима Дјордьовчаноје треба и явно похвалити и признац јим, же ше ујагаји праји Руснаци Христијане. Нада је то добри! Бог награди и најпо и у обисцу. А тога дјела нај нам будне шицки

Жидов. република.

У вароши Минск у Русији ојејије собрана шицких жијдовских земљедјилака. Большијијска влада покушала је дајијији компјектски јеми у вељкосци од 1 милион хејзари мадан Бирсига и Бејдјаковског. На тим простору бива 27.000 житеља, а јест места за мадане људе. На тим комплексу Жидови би могли основац свога окремују републику.

Митровица

свилни примир, же то може једије вадал створиц, кед с у њим злога, любов и једномисленост. Злогаје ројију велики дјела а з неслогом и тога је уж постоји препада. Пре то, браћа Руснаци, будаме аложни и чувайме нашу злогу бојеји нами стога велика а чешка будучност.

СКИОПТИЧНИ СЛИКИ. Вербашки паноџец и пречасни наш вицеархијакон пријехаја гдема хвјетога тижња угодну забаву. Постало гу нам п. Ријанича да нам указаје сконоптични слики зес старога завита. Тото указоване цјелоје је удаљо и шицкије је попачело, бо то вишице було једно научне преподаване. Тото је зме читали и учели зес ст. Завита терас нам је у сликох живо указајао, па зме такоје готији ствари лепше похопели и у розуме затримали. Ај и мали пиколјаре доразајеји готији слики је у школи учели и радовали ше, же вишици сами до по сјуну слику одхадали, же јак је ај толковаје требало. Народ у довольним числу вжал учасци у тим преподаванују тим баржем, же добровољни уход на тују забаву ишол на будоване вербашке цркви. Наје добри паноџец вербашки веће ма бригу за будоване новеји цркви та пријејаја на тују добру думку, да пријејају дарох пода и духовну науку дарователјом и пре то наручел готији слики, да будујући у Вербаше муровану цркву и у душох шицких час објудус духовну цркву зес својима краснима преподаванјима је сп. Писму, а паноџец нам висцу на наш дар оставији дужнији та нам такоје зес готији представами и вијлајији нашу жертву, же зме пријошади на возвбудоване Божјој храма. Як је тей робици радујеме и зес цјелоје шерца сјеме, да је подномагаје такоје и прет. паноџец вицеархијакон

коју и даскуєме за тот тим святым ділу добри усіх духовних ужиток до нам пропорал и живичме му у

Допис Девдслія

Чули сус можебущ як велике наше Владичество — як царе нашо велике и любе отчество Краљовини С. Х. С. па Вам прето наї не буде чудно, же и тада єст наших католикох вост. обряду. Так и потлісаниому ще трафело да ма щесце буц лушпастю наша вирних у срсав Дієвдьелійскому, котри ще находити у північному краю нашей Краљовини. У тим среzu пред воїну було вельо наших католикох, але, понеже тада була фролта прса штетову воїну, то ще уж розумих, же и скабели своє жергви — народ мушел селці, нали остави без сильщікох, церкви поваланы, церковни стари уніхожени аби потрати. По воїни людзє ще врачели до Своїх валахах — и сто воїна були без священіка у тим среzu — а лабоме же ще и число католикох зменшало. Наївець ще отримали у валаху Богданци, дзе им остало и церквочки по поваланы; у других валахах — окрем даскельо вирних лем теметове шведочко о католичеству. Кед сок пришол воїна пред крачуном су тим нашим католіком, вони ще бара врадовали и барі су вдачни Преоса. Владикови, же и забул и тих наших католикох, котри велико и превельо мушели прецерпнц и поднісц за їх віру..., и другого чекали священника — котрого ето и дочекали. Особливо ще радую хеши у валаху Богданци — остави им церквочка, а тераз маю и паноца свого... Правда, церквочка була прес воїну

хлів за коят, але щесце юк остало... Тераз ю ушороди як могли, па и така бидна и маленька — знов нам бара скоба — (хот на Богоявление було води и блата у нас, па зме мушили купчик «сесіц зос скагарож»...). Чешко нам так, але и того юа тераз доброе. Але, юк нам за тераз пінчеш? — ох, па знаце як були и у наших валахах прес воїну скучено, бо сце немало Всіх мили давони... Так и у тим валахах мали сцен давон, а и теза тераз ломаю... Обіскали вінка якиши фалаг железа па стреху, и так себе давоччи... Тераз од радосци юс зною, як да им лашне ділої, па принесли юду велику гільзу од давоччи кум, и до пей тераз био... Але и того не таке як орана давон, и вже юе ще питаю, чи би и вони не могли маи давони мали давоччи... Понеже католікох мале число, то шепотлісани обрака гу добрым читателью „І. Н.“, да начою зос своєм чилодатом поможу куани єден давон од 80 хили (осемдцята хили)... Пребачие же, приходяму гу Вам воі жібратчу, па у таке време... або „толиците я отвергають віл, ящите, и обрзацте“ а Бож Спаситель, наї шріким дарувальцем „сторвасю“ запиці! Сердечко нашік відривая... О! Др. Томислан Франа, кат. израз.

Бефелія, 1. II. 1928.
Од редакції: Ценко модліме наших читательюх наї приломожу своїм братом. Дарунки наї ще придаю на парохийох!

Шесточни Отпочинок

Сретеніе Г. Н. И. Христа

ЕВАНГ. ГЛ. 20. ЗАЧ. 8.

Народ Ісаїльськи мал лем еден храм и то у Срушалиму. До того храму по закону Старого Зашті мушел приходиши хачди вирости чоловек голем па три наївкиши праздники у року. Жені и даєши и були обовязани приходиши до храму. Але побожни жени хідак приходиши особено на Пасху.

Єдного року попіш побожни Осіф зос Марію и в 12 роціннім Ісусом з пазарету до святого места Ерушалиму. Ишли всіх имено прес Зділ. Осіф и Марія ишак по тей драже уж вічній, але маленки Ісус ишак по першій раз. Кед пришли до самого места, рівно пошли во храму и там юе горячо Богу помодлоти. Але по тим пошли да себе поглядати даху хіжочку за іншоване.

У молитвех, у святим шинкам и у жертвованю фрішко їх пресли цали тідзвину. Треба ще врадиши гу свійому дому.

Св. Осіф придружел юс гу хлопом зос Назарету, а пре-

свята Два Марія зос Синодичком придружела юе ту женою, котри юе ишак па хлопаді.

Нараз юли Ісус одідеял од Марії и сірася па спреа юї очах. Марія думала же Всіх юшол гу св. Осіфом и далей юе за Него па старала.

Але маленки Ісус во пошол гу хлопом в Назарету. Вони одбігнули до школи и, котра юе вінчала при храму у Ерушалиму. Там мудри учителі тольківчи младим ученикам святе Писмо.

Цо юе тим далей стануло, то ми добре знаю зос Святого Писма. Знає, же Осіф и Марія але вічар побачили, же юет маленкого Ісуса. Вони юе азакли и врадиши юї до Ерушалиму да гільзу Ісуса. Нашли го але греши даєши у школі.

А прецо думна маленкого Ісуса так любила тогу школу? Не пре другу причину як пре туту, же тан учителе научовали о інессінім Іого Отцю, о Божих законах, о Божій волі. Прето маленьки Ісус так по-

нагляя до той школи и прето тає останя аж 3 дні, тає добре зина, як го гільзу Маріи и св. Осіф.

Прелегиме у духу тоги 2000 роки, котри пресли од тогочасу, як маленки Ісус Христос ступел до школи и научатьме на днінні нашо школи. Чи юе у наших школах учіт о Богу, о Божих законів и о Іого св. волі! Чи би Ісус Христос так радосно ступел до наших школах, як ступел да школи Ерушалимськї? Но верим. А предо ю? Во юе у наших школах о інциким вісцей учіт о Богу и о Божім закону. Тоги для гільзи, юк юа наїв за катакиша нашою, то бара мало. — Правда, же у нас нашо учитель добри, але можу ли юе вісцей и поднібрі. А яке геди буде ніжонано наших дасюх? Чо юм дакле треба робити? — Дасци нашо, и міжмаже право жідац од держави, да юм да таки школи, у котрих юе буду нашо дасци чай поучовани, як то Бог росказає и Іого свята церква. Наметайме юе на то, же кед юе дасецко зюо ліхова у младосци, членко и такого буде добри ідець добри граїздані, або добра маи добра гаїдни.

Славни славянски віхователи.

Број 335/1928.

КОНКУРС

На основу 122. однуків валахского підбора у Руским Керестуре розсласувиме конкурс на юже відзначени службени места и то ю:

- а) 2 подновтарушки места (адміністративні и порцілов).
- б) 1 писарсько-євангеліксько место.

За места под 1. точку можу поднести молби тоги особи, котрі юе юлісособлені воі школи спрему предвидену у Зак. Чл. XX, од 1900. року а прес тей спреми лем тоги особи, котрі использую условія Правилника Міністерства Унутрішніх Діл, номер 15300, т. Л. котрі на дасець 6. листопада 1927. року буде у тажм сподіству відмінна на території Б. Б. Б.; іншими други подношувачи молби, котрі юе юможу раховани аж у відку аж у другу категорію наї поднішу сведочанства о звершенні школські спреми по возможності следочбу о матури лоч ятеркі средней школи.

За место предвидене у 2 тачія можу поднести молбу тоги особи, котрік звершили 4 класи средней школи а без того, котри япільською условия горе означеного Правилника а маю заслужене право як ю відзначене за подновтарушкох.

Щацик рефлентанті маю поднісц доказане, же су державівши нашії Краївчини, же су полнолітні, же су доброго юріального справования, и же юшю усмено и писмено державки якін, так и доказані, як дає и на яких службених местах до теза заслужені.

Рочна плаща за юдого и другого подновтаруша вінчиває 21600 динари во рока, прес шанджого додатка а хтера юе може в амекташ, кед би юе указана потреба временном працююко за якін або поправлюю вредносци динара.

Рочна плаща писара-євангелікта в 16800 динари, котра юе може ходи кед зменшити.

Інші мізби маю юе придац за 14 дні од дня, кед буде тот конкурса оглашени у Службених Повітах Бачкай Области, политическому общству у Руским Керестуре.

Руски Керестур, 25-го листопада 1928 року.

Юлиян Сакач,
поятаруш.

Михал Надъ
біоров.

Нашо претплатніци

Тарговина

Жита	Дин. 310—320—
Кукрина	„ 226—227—50
Ярец	“ 245—250—
Раж	“ 290—295—
Овес	“ 242—245—
Мука 0	“ 425—437—
Мука 2	Дин. 405—515—
Мука 5	“ 385—395—
Мука 6	“ 360—370—
Отруби	“ 180—185—